

HRÁZ

Hudba i text Jan Nedvěď

(Pionýrák)

1

1. Stál tam na strá-ni dům, v něm žid-le a stůl, pár ků-ží a

4

krb, co dřevo z něj vo-ní, s jarem, když máj rozdá barvy svý, tu

9

sosna krásná nad chajdou se skloní; a říčka, když stříbrným há -

14

vem se při-kry-je s rá - nem, svý a-hoj jí dáš a pak je tu

17

den, za-zní ú - do-lím ky-ta-ra tvá, ta pí-seň rá-no

22

u- ví - tá, svět s ním, svět s ním.

2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítaj rosou. Víš, že času je
dost, to znáš, a možná potkáš někde dívku bosou.
Po slůvkách, který se říkaj, po dnech něžných
stisků vás uvítá chajda a zas je tu den.
Zazní údolím ...

3. Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: Je poslední den.
Voda zaplaví údolí, sosnu, chajdu, pohled zabolí.
Ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém.
Zazní údolím bolest tvá,
ta bolest ráno uvítá, svět s ní, svět s ní.